

Abstrakt

Předmětem předkládané disertační práce je soubor kreseb Paola Paganiho (1655–1716) uchovávaný ve Vědecké knihovně v Olomouci. Zde se mezi dalšími kresbami, především italské a středoevropské provenience, dochovaly kresby tohoto lombardského umělce, které v celém kontextu jeho díla zaujímají výsadní postavení.

Pagani, pocházel z umělecké rodiny původem z lombardského města Castello Valsolda. Již v 60. letech 17. století ovšem přesídlil do Benátek, kde pravděpodobně vstoupil do dílny místního malíře Giuseppe Diamantiniho (1621–1705). V Benátkách je jako činný umělec zaznamenán do června roku 1690. V tomto roce byl zřejmě pozván císařem Leopoldem I. do Vídně, kam odjel se svým mladým studentem Giovannim Antoniem Pellegrinim. Za Alpami Pagani zůstal celkem šest let. Ve vztahu k dochovanému olomouckému souboru kreseb je zásadní především pobyt Paola Paganiho na Moravě a jeho působení ve službách olomouckého biskupa Karla II. z Lichtensteinu-Castelcora.

Práce aktualizuje dosavadní tuzemské ale také zahraniční bádání vztahující se k dílu Paola Paganiho, definuje funkci jednotlivých dochovaných kreseb a otevírá otázku jejich datování i samotného autorství. Olomoucké kresby, které dosud nebyly spojeny s žádnou provedenou realizací, jsou konfrontovány s dalšími kresbami ze zahraničních sbírek a malířskými díly autorsky připsanými Paganimu. Olomoucká sbírka kreseb Paola Paganiho je jako největší světový konvolut jeho kreseb zařazena do jednotlivých období Paganiho tvorby i širokého kontextu jeho díla. Hlavním cílem práce je utvořit si přehled o celkovém stylovém vývoji Paganiho kresebné činnosti, upravit dataci kreseb a kriticky nahlížet na jejich dosavadní výhradní připsání Paganimu.

Klíčová slova

Paolo Pagani, kresba, malířství 17. století, Velehrad, Olomouc, kresby starých mistrů